

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **M. T.**

skazanego za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 marca 2025 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

z dnia 6 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 78/23

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 5 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 22/22

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca M. T. w kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 6 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 78/23 – wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, szczególnie w zakresie wymierzonej kary pozbawienia wolności, ze względu na oczywistą zasadność zarzutów kasacyjnych.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Zgodnie zaś z regułą przewidzianą w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia, niemniej unormowanie zawarte w art. 532 § 1 k.p.k. – na zasadzie wyjątku – stwarza możliwość wstrzymania wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji. Decyzja wstrzymująca rzeczoną wykonalność winna zapadać jedynie w sytuacji, gdy treść zarzutów kasacyjnych dostarcza podstawy do stwierdzenia oczywistego i rażącego naruszenia prawa, wskazując tym samym na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Pozwala to wówczas – w drodze wspomnianego wyjątku – odstąpić od respektowania domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, Lex nr 2449778; z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18, Lex nr 2506101; z dnia 15 marca 2017 r., II KK 53/17 Lex nr 2242367).

Transponując powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy – nie przesądzając rzecz jasna ostatecznego stanowiska Sądu Najwyższego – należy stwierdzić, że wstępna analiza podniesionych w sprawie zarzutów kasacyjnych nie daje podstaw do jednoznacznego uznania ich oczywistej zasadności, a tym samym przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uchylenia zaskarżonego wyroku. Wieloaspektowego stanowiska obrońcy nie podzielił również prokurator, na którym ciąży prawny obowiązek podejmowania czynności procesowych w każdym przypadku rażącego i oczywistego naruszenia prawa.

Podkreślić jednak trzeba, że powyższa konstatacja nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Najwyższy, które to rozstrzygnięcie musi być poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]

